

Bílý vlk

(pokračování *Heršpického čarostřelce*)

Heršpice

S revírníkem Holubem se potom stala nápadná změna: rozprodal hospodářství, doma se málo zdržoval, lidem se vyhýbal a po lesích se toulal v zamyšlení.

Myslivec na knížecí straně na „Pinduli“ jednou za tiché zimní noci se vrátil pozdě z lesa domů. Když se chystal na lůžko, náhle překvapen přiskočil k oknu. Venku v protějším hraběcím lese se z čista jasna rozpoutala prudká bouře; fičel víchr, les hučel, stromy se ohýbaly, větve praskaly, vířil rozprášený sníh. Když myslivec pohlédl otvorem v okenici na to boží dopuštění, uviděl, jak ve tmě mezi stromy míhá se něco bílého a na bílém sněhu před stromy zase něco černého. Naráz tam šlehl plamen, zahřměla rána, rázem utichlo všecko. Myslivce obešla hrůza, přirazil okno a honem se hrabal do peřin.

Ráno přišli hajní pro rozkazy a myslivec jim vypravoval noční příhodu. Šli se všichni podívat na protější stranu a leknutím div nezkameněli. Na rozdupaném sněhu před kmeny ležel mrtvý revírník Holub s prokousnutým hrdlem a u něho pod stromy vlk s prostřeleným srdcem. Ale jaký to byl vlk! Celý bílý, jenom na pravé zadní noze se černalo koňské kopýtko.

Památka na revírníka Holuba žije v pověsti, bílý vlk dal jméno hraběcí myslivně vystavěné u říšské silnice naproti knížecímu revíru „Pinduli“.

Z části podle zprávy ředitelství soukromé dívčí měšťanské školy ve Slavkově u Brna.

***